

## عنوان مقاله:

نشانه های اساطیری در سام نامه و گرشاسب نامه

## محل انتشار:

پژوهشنامه ی متون ادبی دوره ی عراقی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

## نویسندگان:

موسی رحیمی - استادیار زبان و ادبیات ترکی استانبولی، دانشکده ادبیات فارسی و زبان های خارجی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

سحر صمدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات فارسی و زبان های خارجی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

## خلاصه مقاله:

حماسه و اسطوره پیوندی استوار دارند؛ چنان که گاه حماسه را برآمده از بطن اسطوره دانسته اند. بسیاری از داستان های کهن عامیانه و حماسی زیربناهایی اساطیری دارند. شخصیت ها، موجودات و حوادث این گونه داستان ها اغلب در لایه ای اساطیری پیچیده شده اند تا موثرتر واقع شوند. هر دو داستان سام نامه و گرشاسب نامه آثاری برآمده از موارث اساطیری، تاریخی و فرهنگی ایران باستان هستند که کمابیش با جهان بینی توحیدی سرایندهان خود درآمیخته اند. با بررسی تطبیقی میان نشانه های اساطیری موجود در این دو اثر و آن چه به عنوان ویژگی متن حماسی شناخته می شود، جایگاه این متون را در میان متون حماسی و اساطیری بررسی می کنیم. با این بررسی مشخص می شود که روند حوادثی که قهرمانان در گرشاسب نامه با آن مواجه می شوند تا حدودی در جهت اهداف ملی و قومی و کاملاً مطابق با ویژگی های متون حماسی است، اما در سام نامه همه چیز حول محور عشق شخصی سام می گردد و با وجود استفاده استعاره گونه ای که سراینده آن از اساطیر کرده است، می توان سام نامه را در ردیف متون نیمه حماسی - نیمه غنایی طبقه بندی کرد.

## کلمات کلیدی:

اسطوره، حماسه، سام نامه، گرشاسب نامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2029441>

